

УХВАЛЕНІ ТЕКСТИ

P9_TA(2022)0294

Вторгнення Росії в Україну: тимчасові заходи стосовно документів водія, виданих в Україні *I**

Законодавча резолюція Європейського парламенту від 7 липня 2022 року про пропозицію стосовно Регламенту Європейського парламенту та Ради (ЄС), що з огляду на вторгнення Росії в Україну встановлює конкретні тимчасові заходи щодо документів водія, виданих в Україні відповідно до її законодавства (COM(2022)0313 – C9-0201/2022 – 2022/0204(COD))

(Звичайна законодавча процедура: перше читання)

Європейський парламент,

- беручи до уваги пропозицію Європейської комісії Європейському парламенту та Раді ЄС (COM(2022)0313),
 - беручи до уваги частину 2 статті 294 і статтю 91 Договору про функціонування Європейського Союзу, відповідно до яких Європейська комісія подала пропозицію до Європейського парламенту (C9-0201/2022),
 - беручи до уваги частину 3 статті 294 Договору про функціонування Європейського Союзу,
 - проконсультувавшись з Європейським економічним та соціальним комітетом,
 - проконсультувавшись з Комітетом регіонів,
 - беручи до уваги статті 59 та 163 Регламенту ЄП,
1. ухвалює в першому читанні позицію, викладену нижче;
 2. закликає Європейську комісію знову повернути це питання до Європарламенту, якщо вона замінить свою пропозицію, внесе до неї суттєві зміни або має намір їх внести;
 3. доручає Голові Європейського парламенту надіслати його позицію Раді ЄС, Європейській комісії та національним парламентам.

Позиція Європейського парламенту, ухвалена в першому читанні 7 липня 2022 року з метою ухвалення Регламенту (ЄС) 2022/... Європейського парламенту і Ради (ЄС), що з огляду на вторгнення Росії в Україну встановлює конкретні тимчасові заходи щодо документів водія, виданих в Україні відповідно до її законодавства

(Текст має значення для ЄЕЗ)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 91,

беручи до уваги пропозицію Європейської комісії,

передавши проєкт законодавчого акту національним парламентам,

проконсультувались з Європейським економічним та соціальним комітетом,

проконсультувались з Комітетом регіонів,

діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою¹,

¹ Позиція Європейського парламенту від 7 липня 2022 року.

оскільки:

- (1) 24 лютого 2022 року в багатьох місцях російські збройні сили ініціювали широкомасштабне вторгнення в Україну з території Російської Федерації, Білорусі та непідконтрольних уряду областей України. Унаслідок цього значна кількість регіонів території України зараз є зонами збройного конфлікту, звідки втекли або тікають мільйони людей;
- (2) в результаті цієї неспровокованої та невиправданої воєнної агресії проти України мільйони людей були переміщені. У відповідь Рада ЄС, ухваливши Імплементативне рішення Ради (ЄС) 2022/382², вперше відповідно до Директиви Ради 2001/55/ЄС³, що визначає категорії переміщених осіб, які мають право на тимчасовий захист на території Союзу або належний захист згідно з національним законодавством, встановила наявність масового напливу до Союзу переміщених осіб, які були змушені покинути Україну внаслідок збройного конфлікту;

² Імплементативне рішення Ради (ЄС) 2022/382 від 4 березня 2022 року, що встановлює наявність масового напливу переміщених осіб з України у розумінні статті 5 Директиви 2001/55/ЄС та запроваджує тимчасовий захист (ОВ L 71, 04.03.2022, с. 1).

³ Директива Ради ЄС 2001/55/ЄС від 20 липня 2001 року про мінімальні стандарти для надання тимчасового захисту у разі масового напливу переміщених осіб та про заходи, що сприяють збалансованості зусиль між державами-членами щодо приймання таких осіб та відповідальності за наслідки такого приймання (ОВ L 212, 07.08.2001, с. 12).

- (3) посвідчення водія сприяють мобільності їх власників і полегшують їхнє повсякденне життя, дозволяючи їм керувати механічними транспортними засобами. Щоб працювати професійним водієм, який перевозить вантажі та пасажирів для підприємства, заснованого в Союзі, власнику посвідчення потрібно мати свідоцтво про професійну підготовку (СПП). У нинішньому контексті обидва типи документів сприяють тому, щоб особи, які згідно з національним законодавством перебувають під тимчасовим або належним захистом, в їхньому новому середовищі брали участь в економічній і соціальній діяльності;
- (4) відповідно до Додатку XXXII до Угоди про асоціацію між Європейським Союзом та Європейським співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з однієї сторони, та Україною, з іншої сторони⁴, Україна наблизила свої закони до положень Директиви 2003/59/ЄС Європейського парламенту та Ради⁵, зокрема, щоб зробити можливою видачу відповідних свідоцтв про професійну підготовку водіям автобусів та вантажівок, які залучені у міжнародних операціях;

⁴ ОВ L 161, 29.05.2014, с. 3.

⁵ Директива 2003/59/ЄС Європейського парламенту і Ради від 15 липня 2003 року про початкову кваліфікацію і періодичну підготовку водіїв деяких дорожніх транспортних засобів для перевезення вантажів або пасажирів, про внесення змін до Регламенту Ради (ЄС) № 3820/85 і Директиви Ради 91/439/ЄС та про скасування Директиви Ради 76/914/ЄС (ОВ L 226, 10.09.2003, с. 4).

- (5) Конвенція про дорожній рух, укладена у Відні 8 листопада 1968 року (Віденська конвенція про дорожній рух), стороною якої є Україна, передбачає певні правила, які дозволяють за певних умов визнавати посвідчення водія. Проте не всі держави-члени є сторонами цієї Конвенції. Крім того, в Союзі наразі немає гармонізованої системи обміну посвідчень водія або свідоцтв про професійну підготовку, виданих третіми країнами, як-от Україна. Вимоги, пов'язані з можливим обміном посвідчень водія, викладені здебільшого в національному законодавстві держав-членів або в існуючих двосторонніх угодах між цими державами-членами та Україною. У той час, як переміщені особи, які тікають від воєнної агресії Росії проти України, є особливо вразливі, розбіжності у вимогах між різними державами-членами, зокрема щодо визнання посвідчень водія і свідоцтв про професійну підготовку, можуть негативно вплинути на їхні життя та свободи;

- (6) у цьому контексті доцільно мати спільну систему Союзу, яка застосовується для визнання посвідчень водія, виданих в Україні та власниками яких є особи, які згідно з національним законодавством користуються тимчасовим або належним захистом. Щоб зменшити навантаження на таких осіб та органи влади держав-членів, посвідчення водія, належним чином видані в Україні цим особам, мають бути визнані доти, доки триває період дії їхнього тимчасового захисту, без необхідності власникам посвідчень обмінювати їх;
- (7) Віденська конвенція про дорожній рух в певних випадках для визнання прав керування транспортним засобом вимагає, щоб власники посвідчень водія пред'явили міжнародні посвідчення водія. Від цих власників можуть також вимагати пред'явити завірений переклад посвідчень водія. Однак ці вимоги становлять непропорційний тягар для переміщених осіб з України і в багатьох випадках навряд чи такі вимоги будуть дотримані. Таким чином, від осіб, які згідно з національним законодавством користуються тимчасовим захистом або належним захистом, не повинні вимагати пред'явити такі документи на території Союзу. *За умови дотримання принципу територіальності таке визнання не повинно зашкоджувати застосуванню кримінальних і поліцейських норм;*

(8) незважаючи на те, що Україна вже наблизилася своє національне законодавство до Директиви 2003/59/ЄС про водіїв, які залучені у міжнародні транспортні перевезення, українським професійним водіям, які бажають працювати на автотранспортних підприємствах, заснованих у Союзі, все ще необхідно **здобути відповідну кваліфікацію та пройти навчання** в державі-члені. Таким чином, держави-члени повинні мати можливість **■** видавати кваліфікаційну картку водія, як зазначено в Директиві 2003/59/ЄС, відповідним особам або зазначити спеціальний тимчасовий код Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)» на відповідному посвідченні водія особам, **які відповідно до національного законодавства користуються тимчасовим або належним захистом та мають кваліфікаційну картку водія, видану в Україні згідно з національним законодавством України**, з метою тимчасового надання **цим особам прав, подібних до ■** прав, наданих особам, які є кваліфіковані здійснювати діяльність із керування транспортними засобами, визначену статтею 1 Директиви 2003/59/ЄС. З цією метою держави-члени **можуть** затвердити національні правила, що встановлюють обсяг і тривалість додаткового обов'язкового навчання та подальшого іспиту, щоб переконатись у тому, що особи, яких це стосується, відповідають нормам **■** Директиви 2003/59/ЄС. У разі заяви про втрату або крадіжку **кваліфікаційної картки водія, виданої в Україні**, держави-члени повинні **■ мати змогу** перевірити, також і за допомогою компетентних органів України, чи має зацікавлена особа дійсне свідоцтво про професійну підготовку, видане в Україні **■**. **Як додатковий захід, необхідно мати можливість маркувати атестат, виданий водієві, спеціальним тимчасовим кодом Союзу;**

- (9) посвідчення водія та **кваліфікаційні картки водія** мають обмежений термін дії, тому необхідно регулярно їх оновлювати. Нинішній контекст не дозволяє Україні виконувати свої завдання в звичайному порядку, через що Україна може бути не в змозі оновити існуючі адміністративні документи. Тому держави-члени повинні **враховувати інформацію, яку Україна може надати їм і Комісії через офіційні канали;**
- (10) втеча від війни часто є пов'язана з втратою або крадіжкою посвідчень водія чи їх залишенням в зоні бойових дій без негайної можливості їх повернути. У такому випадку державам-членам слід дозволити видавати тимчасові посвідчення водія, які замінюють оригінали, на час дії тимчасового захисту, за умови, що компетентні органи держав-членів матимуть змогу перевірити інформацію, надану переміщеними особами, наприклад, завдяки доступу до національних реєстрів України. Такі тимчасові посвідчення водія повинні бути взаємно визнані в Союзі, і їхня адміністративна дійсність не повинна перевищувати термін тимчасового захисту;
- (11) **видача тимчасових посвідчень водія у разі втрати або крадіжки українських посвідчень водія і встановлення додаткового обов'язкового навчання для власників кваліфікаційної картки водія є факультативними заходами, які можуть потребувати пропорційних виконавчих заходів на національному рівні. Такі національні заходи повинні бути ухвалені згідно з відповідними процедурами, встановленими у кожній державі-члені;**

- (12) боротьба з шахрайством і підробкою відіграє важливу роль у підтримці безпеки дорожнього руху та правозастосовної діяльності. У цьому відношенні ***впровадження цього Регламенту повинно супроводжуватися адміністративним співробітництвом між Україною та Союзом з метою підтримки перевірки дійсності та достовірності документів водія, виданих в Україні;***
- (13) оскільки мета цього Регламенту не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами ЄС, але через свої масштаби та наслідки натомість може бути краще досягнута на рівні Союзу, тому Союз може ухвалити заходи відповідно до принципу субсидіарності, як викладено у статті 5 Договору про Європейський Союз (ДЄС). Відповідно до принципу пропорційності, викладеного у цій статті, цей Регламент не виходить за межі необхідного для досягнення тієї мети;
- (14) ***щоб скоротити до мінімуму адміністративне навантаження на держави-члени та уникнути багаторазових продовжень, дата закінчення строку дії, зазначена в посвідченні водія, виданого відповідно до цього Регламенту, повинна відповідати максимально можливій поточній тривалості тимчасового захисту щодо переміщених осіб з України, беручи до уваги його можливі продовження відповідно до статті 4 Директиви 2001/55/ЄС. Однак, незважаючи на дату закінчення строку дії, зазначену на документах, їхня дійсність повинна відповідати тривалості тимчасового захисту.***

- (15) *з огляду на вторгнення Росії в Україну і нагальність встановити конкретні тимчасові заходи стосовно посвідчень водія, виданих в Україні згідно з чинним законодавством, вважається доцільним застосувати виняток щодо восьми тижневого періоду, передбаченого у статті 4 Протоколу № 1 про роль національних парламентів у Європейському Союзі, доданого до ДЄС, Договору про функціонування Європейського Союзу та Договору про заснування Європейської спільноти з атомної енергії;*
- (16) *з огляду на необхідність невідкладно встановити конкретні тимчасові заходи щодо посвідчень водія, виданих в Україні згідно з чинним законодавством, цей Регламент має набрати чинності в терміновому порядку на п'ятий день після його публікації в Офіційному віснику Європейського Союзу;*
- (17) *з огляду на виняткові обставини, які обґрунтовують цей Регламент, і конкретні поставлені цілі, доречно, щоб застосування Регламенту було обмежене в часі,*

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент встановлює конкретні тимчасові заходи, що застосовуються стосовно посвідчень водія, виданих в Україні відповідно до її законодавства та власниками яких є особи, які згідно з національним законодавством користуються тимчасовим або належним захистом відповідно до Директиви 2001/55/ЄС та Імплементативного рішення (ЄС) 2022/382.

Стаття 2

Визначення термінів

Для цілей цього Регламенту «документи водія, видані в Україні» означає:

- а) посвідчення водія, видані в Україні, які підтверджують, що та за яких умов водій має право керувати транспортним засобом відповідно до законодавства України, або

- b) **кваліфікаційні картки водія**, видані в Україні відповідно до її національного законодавства, ухваленого з метою впровадження Директиви 2003/59/ЄС, відповідно до частини 1 статті 368 та Додатку XXXII до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейською спільнотою з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, водіям дорожніх транспортних засобів, які здійснюють міжнародні дорожні перевезення вантажів або пасажирів, що підпадають під сферу дії тієї Директиви.

Стаття 3

Визнання посвідчень водія, виданих в Україні

1. Дійсні посвідчення водія, видані в Україні, визнаються на території Союзу, якщо їхні власники користуються тимчасовим або належним захистом згідно з національним законодавством відповідно до Директиви 2001/55/ЄС та Імплементативного рішення (ЄС) 2022/382 ■ до моменту, коли такий тимчасовий захист припиняє свою дію. ***Таке визнання не зашкоджує застосуванню національних положень щодо обмеження, призупинення, вилучення або анулювання права керувати транспортним засобом на території тієї держави-члена відповідно до принципу територіальності кримінальних та поліцейських норм.***

2. Якщо особа, яка користується тимчасовим або належним захистом згідно з національним законодавством відповідно до Директиви 2001/55/ЄС та Імплементційного рішення (ЄС) 2022/382, має дійсне посвідчення водія, видане в Україні, держави-члени не вимагатимуть пред'явити його завірених переклад або міжнародне посвідчення водія, як зазначено в частині 2 статті 41 Віденської конвенції про дорожній рух. *Для підтвердження особи власника посвідчення водія держави-члени можуть вимагати пред'явити паспорт, посвідку про тимчасове проживання або інший відповідний документ.*

Стаття 4

Кваліфікаційні картки водія та атестати водія

1. На прохання особи, яка має **кваліфікаційну картку водія**, видану в Україні, як зазначено в пункті б статті 2 цього Регламенту, та яка користується тимчасовим захистом або належним захистом згідно з національним законодавством відповідно до Директиви 2001/55/ЄС та Імплементативного рішення (ЄС) 2022/382, держава-член, у якій ця особа отримала дозвіл на тимчасове проживання, або держава-член, у якій ця особа користується належним захистом відповідно до національного законодавства, може:
 - а) відступаючи від пункту 12 Додатку I до Директиви 2006/126/ЄС Європейського парламенту та Ради⁶, в полі 12 сторінки 2 посвідчення водія відповідної особи, за умови, що ця особа також має водійське посвідчення зразка Співтовариства, видане цією державою-членом, зазначити спеціальний тимчасовий код Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)», що означає **«водій, який має СПП, і відповідає вимогам професійної придатності — спеціальна видача тільки на період тимчасового захисту»** ■ , або

⁶ Директива 2006/126/ЄС Європейського парламенту і Ради ЄС від 20 грудня 2006 року про посвідчення водія (ОВ L 403, 30.12.2016, с. 18);

- b) видати цій особі кваліфікаційну картку водія зі спеціальним тимчасовим кодом Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)» ■ у полі 10 сторінки 2, як зазначено в частині 1 статті 10 Директиви 2003/59/ЄС.

Відступаючи від частини 2 статті 10 Директиви 2003/59/ЄС, водію, який згідно з національним законодавством користується тимчасовим або належним захистомі має кваліфікаційну картку водія, видану в Україні для перевезення вантажів автомобільним транспортом, також дозволяється довести, що він чи вона має кваліфікацію та пройшов навчання, зазначені в частині 4 цієї статті, за допомогою атестату водія, передбаченого Регламентом (ЄС) № 1072/2009 Європейського парламенту та Ради⁷, за умови, що в ньому зазначено код Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)».

⁷ Регламент № 1072/2009 Європейського парламенту і Ради ЄС від 21 жовтня 2009 року про спільні правила для доступу до міжнародного ринку вантажних автоперевезень (ОВ L 300, 14.11.2009, с. 72).

Для цілей цього Регламенту, якщо зацікавлений власник відповідає вимогам навчання та тестування, а також мінімальним стандартам фізичної та психічної придатності, передбачені цією статтею, держава-член, що видає, відповідно до статті 5 Регламенту (ЄС) 1072/2009 у полі приміток атестату водія вказує код Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)».

■

2. Кваліфікаційні картки водія та відмітка на посвідченні водія, зазначені у пунктах а та б частини 1 цієї статті, *а також атестати водіїв, зазначені у другому абзаці частини 1* цієї статті, взаємно визнаються на території Союзу. Власники таких водійських кваліфікаційних карток, ■ таких ■ посвідчень водія, *зазначених спеціальним тимчасовим кодом Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)» або таких атестатів водія, зазначених спеціальним тимчасовим кодом Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)»*, вважатимуться такими, що виконали вимогу щодо обов'язкової початкової кваліфікації, необхідної для здійснення діяльності з керування транспортним засобом, викладеної в статті 3 Директиви 2003/59/ЄС.

3. *Без шкоди для будь-яких майбутніх актів Союзу щодо тривалості тимчасового захисту, відступаючи від пункту b частини 4 та частини 11 Додатку I до Директиви 2006/126/ЄС та пункту b частини 4 Додатку II до Директиви 2003/59/ЄС, датою закінчення строку дії таких кваліфікаційних карток водія або карток, доданих до спеціального тимчасового коду Союзу, зазначеного на посвідченні водія, є 6 березня 2025 року.*

Однак, незважаючи на дату, зазначену на цих документах, їхня адміністративна дійсність має відповідати тривалості тимчасового захисту стосовно переміщених осіб з України, як зазначено у статті 4 Директиви 2001/55/ЄС, тривалості належного захисту відповідно до національного законодавства власника або строку дії посвідчення водія, залежно від того, що закінчується раніше. Власник належним чином інформується про таке обмеження.

4. З метою перевірки того, чи водій має такий рівень знань, який вимагається згідно з положеннями розділу 1 Додатку I до Директиви 2003/59 /ЄС, перед видачею кваліфікаційної картки водія або зазначенням спеціального тимчасового коду Союзу «95.01 (*макс. 06.03.2025*)» на посвідченні водія або в атестаті водія, вказаних у пункті 1 цієї статті, держави-члени вимагають від власника *кваліфікаційної картки водія, виданої в Україні*, яка вказана в пункті b статті 2, пройти додаткове обов'язкове навчання, що завершується іспитом.

Тривалість додаткового обов'язкового навчання *становить щонайменше 35 годин* і не перевищує 60 годин, серед яких щонайменше *2,5 години* індивідуального водіння, як зазначено в пункті 2.1 розділу 2 Додатку I до Директиви 2003/59/ЄС. *Таке навчання може проходити у формі обов'язкового періодичного навчання, як зазначено в розділі 4 Додатку I до Директиви 2003/59/ЄС. З огляду на конкретні потреби навчання, які необхідно брати до уваги в цьому контексті, слід наголосити на тому, щоб водій опанував знання про правила Регламенту (ЄС) № 561/2006 Європейського парламенту та Ради⁸.*

Наприкінці такого навчання компетентні органи держав-членів або призначений ними суб'єкт перевіряють водія в письмовій чи усній формі *або за допомогою комп'ютерного іспиту у визначених місцях проведення тестування.*

Перед видачею кваліфікаційної картки водія або маркуванням посвідчення водія, зазначених у частині 1, держави-члени повідомляють Єврокомісію про національні правила, ухвалені відповідно до цієї частини.

⁸ *Регламент (ЄС) № 561/2006 Європейського парламенту і Ради від 15 березня 2006 року про гармонізацію деякого соціального законодавства стосовно дорожнього транспорту, внесення змін до регламентів Ради (ЄЕС) № 3821/85 та (ЄС) № 2135/98 і скасування Регламенту Ради (ЄЕС) № 3820/85 (ОВ L 102, 11.04.2006, с. 1).*

5. У разі втрати або крадіжки *кваліфікаційної картки водія*, зазначеної в пункті б статті 2 цього Регламенту, що належить особі, яка згідно з національним законодавством користується тимчасовим або належним захистом відповідно до Директиви 2001/55/ЄС та Імплементацийного рішення (ЄС) 2022/382, держава-член, у якій ця особа отримала дозвіл на тимчасове проживання або у якій згідно з національним законодавством ця особа користується належним захистом, може, на прохання цієї особи, перевірити, а також за допомогою компетентних органів України, чи ця особа є власником дійсного свідоцтва про професійну підготовку, виданого в Україні відповідно до її національного законодавства, і чи ця особа не є власником документа, зазначеного або виданого іншою державою-членом відповідно до частини 1 цієї статті.

Після проведення такої перевірки відповідна держава-член може видати кваліфікаційну картку водія або зазначити спеціальний тимчасовий код Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)» на посвідченні водія або в атестаті водія відповідно до процедур, викладених у частинах 1–4.

6. *Якщо особа, зазначена в пункті 1 цієї статті, не має посвідчення водія зразка Співтовариства, виданого державою-членом, перед видачею кваліфікаційної картки водія або зазначенням спеціального тимчасового коду Союзу на атестаті водія згідно з цією статтею держави-члени вимагають пройти медогляд із застосуванням мінімальних стандартів фізичної та психічної придатності до керування транспортним засобом відповідно до національного законодавства, ухваленого для транспортування Додатку III до Директиви 2006/126/ЄС.*
7. *Після закінчення строку застосування захисту щодо переміщених осіб з України, як зазначено у статті 4 Директиви 2001/55/ЄС, кваліфікаційні картки водія, атестати водія, видані державами-членами, і спеціальний тимчасовий код Союзу, зазначений на посвідченні водія відповідно до цієї статті вважатимуться недійсними та втрачають чинність.*

Стаття 5

Продовження строку дії прострочених документів водія, виданих в Україні

Без шкоди для статей 3, 4 і 6, якщо Україна ухвалює рішення про продовження строку дії документів водія, виданих в Україні, **строк дії яких закінчився після 31 грудня 2021 року**, держави-члени **здля цілей статей 3, 4 і 6 вважають, що власники відповідних документів водія, виданих в Україні, володіють дійсним документом**, за умови, що Україна повідомить **Єврокомісію та держави-члени про своє рішення продовжити строк дії цих документів водія. Ця інформація передається за допомогою належних офіційних каналів**.

Стаття 6

Втрата чи крадіжка посвідчення водія, виданого в Україні

1. Якщо особа, яка згідно з національним законодавством користується тимчасовим або належним захистом відповідно до Директиви 2001/55/ЄС та Імплементативного рішення (ЄС) 2022/382, заявляє про втрату або крадіжку свого посвідчення водія, держава-член, на території якої ця особа згідно з національним законодавством отримала дозвіл на тимчасове проживання або користується належним захистом, **може** на прохання такої особи перевірити, також і за допомогою компетентних органів України, чи ця особа набула права керування транспортним засобом згідно з чинним законодавством України і що жодна інша держава-член ще не видала посвідчення водія цій особі відповідно до цієї статті, зокрема, щоб переконатися, що посвідчення водія не було обмежено, призупинено або вилучено.

2. Відступаючи від частини 6 статті 11 Директиви 2006/126/ЄС, після проведення перевірки, зазначеної в частині 1 цієї статті, держава-член може видати зацікавленій особі посвідчення водія тієї ж категорії або категорій на основі зразка Співтовариства, зазначеного у Додатку I до Директиви 2006/126/ЄС. У такому випадку та відступаючи від пункту 12 Додатку I Директиви 2006/126/ЄС держави-члени вносять у полі 12 посвідчення водія спеціальний тимчасовий код Союзу «99.01(макс. 06.03.2025)», який означає «спеціальний дозвіл, дійсний лише протягом строку дії тимчасового захисту (втрачене або вкрадене посвідчення UA)».

Після проведення перевірки, зазначеної в частині 1 цієї статті, і до видачі посвідчення водія категорій АМ, А1, А2, А, В, В1 і ВЕ, зазначеного в цій частині, держави-члени можуть вимагати пройти медогляд із застосуванням мінімальних стандартів фізичної та психічної придатності до керування транспортним засобом відповідно до національного законодавства, ухваленого для транспонування Додатку III до Директиви 2006/126/ЄС.

Після проведення перевірки, зазначеної в частині 1 цієї статті, і до видачі посвідчення водія категорій C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 і D1E, зазначеного в цій частині, держави-члени вимагають пройти медогляд із застосуванням мінімальних стандартів фізичної та психічної придатності до керування транспортним засобом відповідно до національного законодавства, ухваленого для транспонування Додатку III до Директиви 2006/126/ЄС.

3. Посвідчення водія, зазначене в частині 2 цієї статті, взаємно визнаються на території Союзу. *Без шкоди для будь-яких майбутніх актів Союзу щодо тривалості тимчасового захисту, відступаючи від частини b статті 4 та статті 11 Додатку I до Директиви 2006/126/ЄС, датою закінчення строку дії такого посвідчення водія, є 6 березня 2025 року.* Однак, незважаючи на дату, зазначену на такому посвідченні водія, його адміністративна дійсність відповідає тривалості дії тимчасового захисту стосовно переміщених осіб з України, як зазначено у статті 4 Директиви 2001/55/ЄС, або тривалості дії тимчасового чи належного захисту відповідно до національного законодавства власника посвідчення, залежно від того, що закінчується раніше. *Власник належним чином інформується про таке обмеження.*

█

4. Якщо перевірка, визначена в частині 1, неможлива, відповідна держава-член не видає посвідчення водія, про які зазначено в частині 2. У такому випадку держава-член відповідно до свого національного законодавства може видати відповідній особі посвідчення водія, дійсні виключно на її території. Таке посвідчення відрізняється від зразку, встановленому в Додатку I до Директиви 2006/126/ЄС.

5. *Коли строк дії тимчасового захисту для переміщених осіб з України, як зазначено у статті 4 Директиви 2001/55/ЄС, закінчиться, посвідчення водія, видані державами-членами відповідно до цієї статті, вважатимуться недійсними та втрачають чинність.*

Стаття 7

Запобігання шахрайству та підробці

Застосовуючи цей Регламент, держави-члени використовують всі належні засоби для запобігання шахрайству та боротьби з ним стосовно документів водія, виданих в Україні, а також з їх підробкою

Держави-члени у будь-який момент можуть перевірити дійсність документів водія, виданих в Україні. Держави-члени можуть відмовити у визнанні такого документа водія у разі негативної відповіді або відсутності відповіді від українських органів влади, з якими вони проконсультувалися щодо прав, на які претендує власник документа водія, виданого в Україні, і коли є серйозні сумніви щодо достовірності документа водія, що означає, що безпека дорожнього руху може бути під загрозою.

Держави-члени не застосовують положення цього Регламенту до документів водія, виданих в Україні в електронному форматі, якщо вони не можуть перевірити їхню достовірність, цілісність та дійсність.

Стаття 8

Контроль

Європейська комісія повідомляє Європейський парламент і Раду ЄС про впровадження цього Регламенту один раз на шість місяців після набрання чинності цим Регламентом, здебільшого на основі інформації, наданої Єврокомісії державами-членами.

Стаття 9

Набрання чинності та застосування

1. Цей Регламент набуває чинності на ***п'ятий*** день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.
2. Цей Регламент припиняє дію в день, наступний за днем, коли згідно зі статтею 6 Директиви 2001/55/ЄС закінчується строк застосування тимчасового захисту щодо переміщених осіб з України, як зазначено у статті 4 цієї Директиви.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та застосовується в усіх державах-членах.

Вчинено у

Від імені Європейського парламенту

Голова

Від імені Ради ЄС

Голова